

Introduce Yourself

Hello teacher! my name is.....**ชื่อ**..... I'm studying Mathayom**ชั้น**..... Today I'm going to tell you about the ASEAN folktale from**ประเทศไทย**..... The name of this story is**ชื่อเรื่อง**..... let's get started.

Maeng Nguan, the Singing Cricket

Once long time ago, heaven and earth were very close. People from heaven could come down to earth very easily and people from earth could go up to heaven very easily too. In heaven, Indra was the great lord.

One night, Indra heard a beautiful sound of music that went "yong, yong, yong." He was so pleased that he wanted to give a reward to the singer.

So, he said to his courtiers, "You must bring whoever that sang the beautiful song last night to me. I wish to hear more of the beautiful song."

So the courtiers went out making announcement, "Whoever sang the beautiful song last night must come forward; the Great Indra wishes to hear more of your song.

"The gecko stepped forward and said, "It's me that sang the beautiful song last night."

"Then tell me what I need to prepare for your performance tonight for the Great Indra," asked one of the courtiers.

"Oh, you must prepare a good size bamboo pipe and hang it on a pillar at the Great Indra's hall," said the gekko.

All was done before night fell. When night fell, the gekko crawled inside the bamboo pipe and began his song, "thod, thod, thod, tappo, tappo, tappo."

The Great Indra then said, "Oh, you sang a beautiful song; I will give you a colorful jacket to wear."

Since then, Gecko has multicolored body.

Late that night, the Great Indra heard, "yong, yong, yong," the beautiful song again. "The one that Gecko sang last night was beautiful, but it is not the same.

" So, he said to his courtiers, "Do you know that I still hear the beautiful song? The one I heard before the gecko came to sing? Please go to find the singer for me."

So the courtiers went out making the same announcement, "Whoever sang a beautiful song last night must come forward; the Great Indra wishes to hear more of your song."

The bullfrog stepped forward and said, "It's me that sang the beautiful song last night."

"Then tell me what I need to prepare for your performance tonight for the Great Indra," asked one of the courtiers.

"Oh, you must prepare a good size bowl of water and place it at the foot of the stairs of the Great Indra's hall," said the bullfrog.

All was done before night fell. When night fell, the bullfrog crawled onto the bowl of water and began his song, "hueng aang, hueng aang, hueng aang."

The Great Indra then said, "Oh, you sang a beautiful song; I will give you a striped vest to wear."

Since then, the bull frog has striped body.

Late that night, the Great Indra heard, "yong, yong, yong," the beautiful song again. "The the bullfrog's song last night was beautiful, but it is not the same.

" So, he said to his courtiers, "Do you know that I still hear the beautiful song? The one I heard before the gecko and the bullfrog came to sing? Please go to find the singer for me."

This time the courtiers came across Maeng Nguan, the singing cricket. So, they asked, "Did you sing a beautiful song last night?"

"Yes, I did. Why did you ask?" asked Maeng Nguan, the singing cricket.

"Oh, the Great Indra wants to hear you sing again tonight. Would you come?"

"Yes, I will come," said Maeng Nguan, the singing cricket.

"Then tell me what I need to prepare for your performance tonight for the Great Indra," asked one of the courtiers.

"Oh, absolutely nothing. I will just fly to light at a pillar of the Great Indra's hall and sing," said Maeng Nguan, the singing cricket.

So, that night Maeng Nguan, the singing cricket went to light at a pillar of the Great Indra's hall and began singing, "yong, yong, yong."

When Indra heard the song, he felt so delighted that he came out of his hall.

"Who sang that heavenly song?" he asked.

"Oh, it is me, Maeng Nguang, the singing cricket, My Lord," Maeng Nguan said humbly.

"Then, I will give you gifts," said Indra.

"From now, you will be able to see both day and night. And you don't have to eat any ordinary food. You may enjoy heavenly food, dew drops from heaven," said Indra.

"Thank you my lord," said Maeng Nguan.

Since then Maeng Nguan, the singing cricket could see both day and night and enjoy heavenly food, dew drops from heaven.

And he continued singing his song to entertain humans and deities . . ."yong, yong, yong, yong yong, yong.....

แมงง่วง จิงหรีดร้องเพลง

นานมาแล้ว โลกและสวรรค์นั้นมีเขตแดนติดต่อกัน เหล่าเทวดาสามารถมาโลกมนุษย์ได้ และ สัตว์โลกสามารถเดินทางไปสวรรค์ได้เช่นกัน และในสวรรค์ก็มีพระอินทร์เป็นเจ้าคืนหนึ่ง พระอินทร์ได้ยินเสียงที่พากเพียบ ฯ หนึ่งแก่มา "หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง" พระองค์ต้องการจะให้รางวัลแก่ผู้ร้องเพลง จึงได้ตีตามชาราชสำนักว่า "เจ้าต้องนำครกีตามที่ร้องเพลงที่พากเพียบมากเมื่อคืนนี้มาพบข้า ข้าต้องการจะฟังเพลงเพราะ ๆ นั้นอีก"

ข้าราชสำนักออกไปป่าปะภาค "โครงร้องเพลงที่พากเพียบเมื่อคืนนี้" จงอุกมา พระอินทร์ต้องการจะให้รางวัล และฟังเพลงจากเจ้าอีก"

เจ้าตุ๊กแกก้าวออกมาข้างหน้าแล้วเอ่ยว่า "ข้าเอง ที่ร้องเพลงให้พระอินทร์เมื่อคืนนี้"

"เจ้าจงบอกข้าเสิดว่าข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี้สำหรับพระอินทร์" หนึ่งในข้าราชสำนักเอ่ยถาม

"โอ...ท่านต้องเตรียมกรอบไม้ไผ่ที่มีขนาดเหมาะสม ๆ และแขนงไทรที่เสา ณ ท้องพระโรงของพระอินทร์" ตุ๊กแกบอก

ข้าราชสำนักได้เตรียมทุกอย่างเสร็จก่อนความมืดจะปิดคลุม เมื่อถึงเวลากลางคืน ตุ๊กแกก็คลานเข้าไปในกรอบไม้ไผ่และเริ่มร้องเพลง "ตื๊อด ตื๊อด ตื๊อด ตับโป ตับโป ตับโป"

พระอินทร์ทรงกล่าวว่า "โอ...เจ้าร้องเพลงได้พากเพียบมาก ข้าจะให้เลือดคลุมหลากรส แก่เจ้า" แล้วเจ้าตุ๊กแกก็ใส่เลือดคลุมหลากรส แล้วก็มีผิวหลากรสตั้งแต่นั้นมา

ในตอนคืนคืนวันนั้น พระอินทร์ก็ได้ยินเสียงอันพากเพียบดังมาอีกครั้ง "หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง" หย่อง

พระองค์ทรงรำพึงว่า "เพลงที่เจ้าตุ๊กแกร้องเมื่อคืนนี้ก็พากเพียบ แต่มันไม่เหมือนกับเพลงนี้" แล้วพระองค์ก็ทรงเอยกับข้าราชสำนัก "เจ้ารู้หรือไม่ ข้ายังได้ยินเพลงที่พากเพียบเมื่อคืนนี้อยู่ เพลงที่ข้าได้ยินก่อนที่เจ้าตุ๊กแกจะมาร้องให้ฟัง เจ้าจงไปตามคนที่ร้องเพลงมาให้ข้าที"

ดังนั้น ข้าราชสำนักจึงออกไปป่าปะภาคอีกครั้งหนึ่ง "โครงเป็นคนร้องเพลงที่พากเพียบเมื่อคืนนี้ ก้าวออกมา พระอินทร์ต้องการจะฟังเพลงของเจ้าอีก"

อีกเช่นกัน ก้าวออกมาข้างหน้าแล้วเอ่ยว่า "ข้าเอง ที่ร้องเพลงอันพากเพียบเมื่อคืนนี้"

"เจ้าจงบอกข้าเสิดว่าข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี้สำหรับพระอินทร์" หนึ่งในข้าราชสำนักเอ่ยถาม

อีงอ่างก้าวอกมาข้างหน้าแล้วเอ่ยว่า “ข้าءอง ทีร้องเพลงอันไฟเราเมื่อคืนนี”

“เจ้าจะบอกข้าเดี๋ยวข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี สำหรับพระอินทร์ หนึ่งในข้าราชสำนักเอ่ยถาม

“โอ...ท่านต้องเตรียมอ่างใส่น้ำที่มีขนาดพอเหมาะสม แล้ววางไว้ที่เชิงบันไดหน้าห้องพระโรงของพระอินทร์” อีงอ่างตอบ

ข้าราชสำนักได้เตรียมทุกอย่างเสร็จก่อนความมีดจะปักลง เมื่อถึงเวลากลางคืน อีงอ่างก็คลานเข้าไปอยู่ในอ่างใส่น้ำก่อนจะร้องเพลง “อีงงง อ่างง อีง อ่าง อีง อ่าง”

พระอินทร์ได้ฟังแล้วทรงเอ่ยขึ้นว่า “โอ เพลงของเจ้าช่างไฟเรา ข้าจะให้เลือกถักลายแบบแก่ เจ้า” แล้วอีงอ่างก็เลือกถักพระราชนั้น แล้วก็มีผัวเป็นลายแบบตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในตอนดึกคืนวันนั้น พระอินทร์ก็ได้ยินเสียงอันพาราดังแล้วมาอีกครั้ง “หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง”

พระองค์ทรงรำพึงว่า “เพลงที่เจ้าอีงอ่างร้องเมื่อคืนนี้ก็ไฟเรา แต่มันไม่เหมือนกับเพลงนี้” แล้วพระองค์ก็ทรงเอ่ยกับข้าราชสำนัก “เจ้ารู้หรือไม่ ข้ายังได้ยินเพลงที่ไฟเราเรนน้อย เพลงที่ข้าได้ยินก่อนที่เจ้าตีกแกและอีงอ่างจะมาร้องให้ฟัง เจ้าจะไปตามคนที่ร้องเพลงมาให้ข้าที”

คราวนีข้าราชบริพาร มากบแมงง่วน จึงหรีดร้องเพลง แล้วก็ถามว่า “เจ้าร้องเพลงที่ไฟเราเมื่อคืนໃนี้มัย”

“ใช่ ข้าءอง ท่านถามทำไหหรือ” แมงง่วนถาม

“โอ...พระอินทร์ต้องการจะฟังเจ้าร้องเพลงอีกครั้งคืนนี เจ้าจะไปมัย”

“ได้สิ ฉันจะไป” แมงเงินตอบ

“เจ้าจะบอกข้าเดี๋ยวข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี สำหรับพระอินทร์ หนึ่งในข้าราชสำนักเอ่ยถาม

“โอ...ไม่ต้องเตรียมอะไรเลย ข้าจะบินไปเกาทีบันเลาในห้องพระโรงของพระอินทร์แล้วก็ร้องเพลง” แมงง่วนตอบ

คืนนั้น ข้าราชบริพารก็ไม่ต้องเตรียมการอะไรเลย เจ้าแมงง่วน กบินไปเกาทีเลาในห้องพระโรงขององค์อินทร์ แล้วก็เริ่มต้นร้องเพลง “หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง”

เมื่อพระอินทร์ได้ฟังเพลง ก็รู้สึกปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง พระองค์จึงสตัดจอกอกมาที่ห้องพระโรง “ครกันร้องเพลงแห่งสรวงสรรค์” พระองค์ตรัสตาม

"โอ...ข้าพระองค์เอง แมงง่าวน จิ้งหรีดร้องเพลง ฝ่าบาท" แมงง่าวนเอ่ยตอบอย่างถ่อมตัว "เออหละ ข้าจะให้รางวัลแก่เจ้า" พระอินทร์ทรงกล่าว "จากนี้เป็นต้นไป เจ้าจะมีเงินหังกลางวันและกลางคืน และเจ้าก็ไม่ต้องกินอาหารทั่วไป เจ้าจะมีความสุขกับอาหารจากสวรรค์ หยดน้ำค้างจากสวรรค์" พระอินทร์กล่าว "ขอบพระทัยฝ่าบาท" แมงง่าวนตอบตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แมงง่าวน จิ้งหรีดร้องเพลง ก็สามารถมองเห็นหังกลางวันและกลางคืน และมีความสุขกับอาหารจากสวรรค์ นั่นคือ หยดน้ำค้างจากสวรรค์นั่นเอง และแมงง่าวนก็ร้องเพลงต่อไป ให้มนุษย์และเทวดาชื่นชม "หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง"